

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-06-2021

«L'amor del Crist ens té agafats... I ell ha mort per tots perquè els qui viuen ja no visquin per a ells mateixos, sinó per a aquell qui ha mort i ressuscitat per tots ells»

(2 Corintis 5, 14-15).

A Jesús per Maria

Del mes de maig, dedicat a la Mare de Déu, hem passat a el mes de juny, dedicat al Sagrat Cor de Jesús. Aquesta devoció al Sagrat Cor és molt antiga, a partir del segle XVII s'ha anat estenent per tot el món.

El "cor" és el símbol de l'amor d'una persona i el seu centre més profund. Per tant, parlant del Sagrat Cor de Jesús, ens referim al que representa: l'amor. No és simplement un "òrgan biològic" del seu cos, sinó que amb ell volem afirmar el que creiem. És a dir, que Jesús ens ha estimat i ens estima "amb tot el seu cor i des del fons del seu cor".

L'amor misericordiós de Déu és el que va portar al Verb encarnar-se i oferir la seva existència "per a la nostra salvació", fins a la mort i una mort de creu. En el traspàs de la llança el seu costat i en el vessament de sang i aigua (cf. Jn 19, 34) es representa el "lliurament", el "donar-se" total de Jesús, "fins l'última gota de la seva sang". És a dir, sense escatimar res de si mateix, sense retenir res de la seva pròpia vida. La sang, en el llenguatge bíblic, és símbol de la mateixa vida. I, al seu torn, la sang i l'aigua són símbols dels sacraments de l'Església.

Per tant, l'amor de Jesús no és un amor qualsevol, contingut dins dels límits definits o definibles. Tot el contrari: és l'amor de l'Home-Déu, és un amor absolut i infinit, total i sense reserves. És un amor gratuït, com així ha de ser el veritable amor.

L'amor de Jesús és l'amor de Déu, "l'amor que mou el sol i les altres estrelles" (com acaba la Divina Comèdia de Dante Alighieri). És l'amor que sempre perdona. És el que manté viva en nosaltres la certesa de saber "a qui hem posat la nostra esperança". El que ens porta a afrontar, amb força i valentia, els reptes que la vida ens presenta.

Jesús va viure la seva existència terrena segons les necessitats de la humanitat assedegada d'amor. Va fer de la seva vida un espai de l'acollida i de l'abraçada, del

consol i del perdó, de la crida i de l'espera, de l'esperança i de la paciència. El seu espai és el de vida que genera vida.

El cor de Jesús és un cor enamorat, el seu desig, que nosaltres l'estimem, perquè en ell trobem la veritable vida i la plenitud de l'amor. Hem de créixer en l'amor. Per això li supliquem dient: "Dolç cor del meu Jesús, fes que t'estimi cada vegada més". I així li demanem: "Jesús, mans i humil de cor, transforma el nostre cor i ensenyans estimar Déu i al proïsme amb generositat".

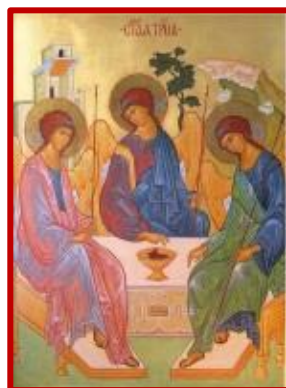
És realment emocionant constatar com Magdalena Aulina, que va iniciar la seva Obra en el mes dedicat a la Mare de Déu, va triar resar davant la imatge de la Mare de Déu del Sagrat Cor. No podia ser d'una altra manera! La Verge del Sagrat Cor ens assenyala el Cor de Jesús. El cor és el símbol de l'amor, i és precisament l'amor aclaparador de Jesús el que Magdalena vol donar a conèixer a la gent.

Magdalena ens suggereix que confiem tots els desitjos i totes les preocupacions a la Mare del Sagrat Cor, perquè Maria ens mostra el cor de Jesús, el seu Fill diví, perquè puguem acostar-nos a ell amb confiança. I ell sempre ens espera amb els braços oberts, perquè vol omplir-nos del seu amor.

Durant la pausa d'estiu, confiem-nos sovint al Sagrat Cor de Jesús, que ens acull amb les nostres ferides i els nostres pecats. El seu amor sempre està disposat a perdonar-nos i cuidar-nos.

Confiem-li totes les nostres necessitats, desil·lusions, cansaments i preocupacions, perquè ell mateix ens va dir: «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11, 28).

Us desitgem a tots un "a l'ombra de l'alzina".

tranquil i serè temps de descans

